

SATHY Uutiset

**SATHY Taakan-
vetokoulu alkaa!**

**Ensimmäinen talvi
AKT-pennun kanssa**

**Taakanvedon
alkeet APBT:n kera**

**Koiran
nivelrikko**

**Paras kaverini
VEB**

**Vapaana ollut koira
tuli kalliiksi**

**Pulkkarieha
tuloo!**

Muista talven viimassa Hauvapukimo Tassu-tasku

Muistathan pukea parhaan ystäväsi lämpimästi varsinkin talven kylmässä viimassa.

Talven lämpimimmät ja tyylikkäämmät mittatilauspukineet saat Hauvapukimo Tassu-taskusta. Mallit ja värit tilauksen mukaan.

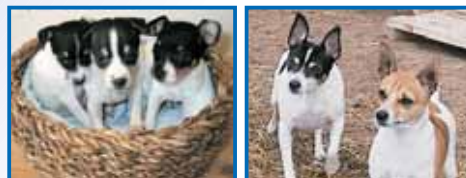
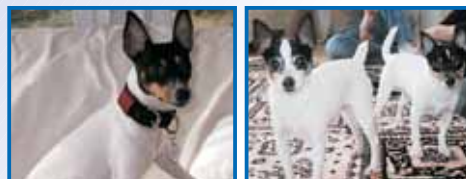
Katso lisätietoja kotisivuiltamme www.hauvapukimo.com.

www.hauvapukimo.com • info@hauvapukimo.com
Puh (09) 852 3224 (iltaisin) • Gsm 0400 762 592

Toy Fox Terrier Kennel

- Euroopan suurin ja johtava amerikankääpiöterrieri-kenneli
- tuotamme koiramme niiden alkuperämaasta, Yhdysvalloista, parhailta mahdollisilta kasvattajilta, mm. Eliza Hopkins, Margo Carter, Mary Ruth Schneider, Shirley Thompson
- jalostamme amerikankääpiöterrierimme ainoastaan parhaimmista mahdollisista koirista, jotka ovat parhaimmista ja halutuimmista sukupuista
- kaikki koiramme on rekisteröity maailman suurimmassa työkoirajärjestössä United Kennel Clubissa (Purple Ribbon)
- jalostukseen käytettävät koirat testataan fyysisesti eläinlääkärin toimesta ja psyykkisesti työkoirakouluttajan toimesta. Vain 100 % terveet koirat kelpaavat.
- kennelissämme jalostetaan tri-color ja white & tan koiria. White & tan koiria yksinoikeudella Euroopassa.
- pentumme kasvavat kotioloissa ihmisten keskellä, jotta ne saisivat parhaan mahdollisen alun myös henkiselle kehitykselleen. Meillä riittää aikaa ja kiinnostusta kasvateillemme myös niiden aikuistuttua.
- kasvattamamme pennut luovutetaan madotettuina, rokotettuina, rekisteröityinä ja täydellä terveystakuulla varustettuina, tuhdin ja upean pentupakkauksen kera
- Toy Fox Terrier Kennelin tavoitteena on amerikankääpiöterriereiden erinomainen laatu - ei määrää!
- suunnitteilla kevääksi 2005 upeita pentuja, lisää tietoja kotisivuiltamme www.toyfoxkennel.com

- Puhelin 045 630 4345
- Sähköposti info@toyfoxkennel.com
- Kotisivut www.toyfoxkennel.com

Taakanvetoa, artikkeleita ja Pulkkarieha

Hyvä lukija, käsissäsi on SATHY Uutiset-lehti numero 1/2005. Tästä lehdestä löytyy mm. seuraavat mielenkiintoiset ja hyödylliset työkoira-artikkelit:

SATHY ry. 2005 s.4

Mitä tapahtumia, uudistuksia ja uutta tapahtuu SATHY ry.:ssä vuonna 2005? Ainakin suuremmat tapahtumat kuin koskaan aikaisemmin, enemmän jäseniä kuin koskaan ja enemmän upeita koiria! Lue lisää seuraavalta sivulta.

SATHY Taakanvetokoulu alkaa s.5

SATHY Taakanveto koulu alkaa nyt! Lähde mukaan heti alusta ja pääset jyvälle taakanvedon saloihin. Taakanvetokoulu jatkuu läpi koko vuoden ja vaatii omistajalta ja koiralta tiettyä paneutumista. Lue lisää ja tiedät, missä tavataan ensimmäisen kerran.

Pittimuorin tarinat s.6-7

Pittimuorin tuoreimmat jorinat löytyvät tutulta aukeamapaikalta. Pittimuorin uusi pitbulli on jälleen keksinyt vaikka mitä kivaa oman ja omistajansa pään menoksi, koirapuistossa kuuluu kummia, jne.

Lukijoiden juttuja ja kuvia s.8-9

SATHY Uutiset lukijoilta on tullut jälleen hienoja kuvia tarinoilla varustettuina kaikkien lehden lukijoiden iloksi. Kuka on tuo outo humanoidi? Mitä kuuluu

Nekku-akt:lle ja Chila-oldelle?

Elämää amerikankääpiöterrierin kanssa s.11

Amerikankääpiöterrieri on pieni ja vallaton veijari, ehta terrieri. Mitä koiruuksia tämä pieni vilperti keksiikään omistajansa päänsä menoksi...

Paras kaverini vanhaenglanninbulldoggi s.12-13

Tässä perheessä on peräti kaksi aitoa vanhaenglanninbulldoggia! Mitä ihmettä he oikein puuhaavat näiden jössiköiden kanssa ja miten koirat tulevat keskenään toimeen?

Koiran nivelrikko s.14-16

Nivelrikko on merkittävin yksittäinen syy ontumiseen koiralla. On arvioitu, että nivelrikkoa esiintyy joka viidennellä koiralla. Nivelrikkoa esiintyy kaikenkokoisilla ja -ikäisillä koirilla, tavallisimmin suurikokoisilla ja iäkkäämmillä koirilla, eli esimerkiksi amerikanbulldoggeilla ja kookkailla vanhaenglanninbulldoggeilla ja amerikanpitbullterriereillä. Lue asiapitoinen ja mielenkiintoinen artikkeli nivelrikosta.

Taakanvedon aloittaminen APBT:n kera s.18

Erittäin ajankohtainen artikkeli taakanvedon aloittamisesta, nuoren APBT:n omistajan näkökulmasta kerrottuna.

SATHY eli Suomen amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastaja-yhdistys ry.

ajaa niiden koiraharrastajien asiaa, joiden mielenkiinnon kohteena ovat puhdasrotuiset ja rekisteröidyt

- **amerikanbulldoggit**
 - **amerikankääpiöterrierit**
 - **amerikanpitbullterrierit**
 - **vanhaenglanninbulldoggit**
 - **amerikankarvatonterrierit**
- ja monet muut työkoirarodut.

Yhdistyksestämme saa paljon hyvää tietoa myös monista muista ei-FCI-koiraroduista.

Jäseneksi voi liittyä ottamalla yhteyttä yhdistyksen toimihenkilöihin ja kertomalla yhteystiedot. Jäseniltä peritään vuosittainen jäsenmaksu, erillistä liittymismaksua ei ole.

Yhdistyksen toimintaan on helppo osallistua. Ainoa mitä tarvitaan on aktiivisuus - kannu kortesi kekkoon. Tekemistä riittää yhdistyksen toiminnassa, roduista tiedottamisessa ja yhteyksien ylläpitämisessä - ota epäröimättä yhteyttä.

Oletko muuttamassa?

Jos yhteystietosi ovat muuttumassa tai tuntuu siltä, että postisi tulee väärään osoitteeseen, niin ilmoita meille uusi osoitteesi.

Jos on kivaa tai vähemmän kivaa kerrottavaa niin siitä kannattaa kertoa myös muille yhdistyksen jäsenille. On tärkeää jakaa kokemuksia omasta lemmikistä, voi olla, että jotakuta askarruttaa juuri samat asiat.

SATHY yhteystiedot

SATHY ry.:n löydät internetistä osoitteesta <http://WWW.SATHY.FI> kuvia ja tekstiä voit lähettää s-postitse osoitteeseen info@sathy.fi

Toimituksellinen materiaali osoitteeseen
SATHY
Arolantie 48
03400 Vihti.

SATHY:n puhelinvastaaaja ja faksi **(09) 2247 317.**

SATHY ry. 2005

SATHY ry.:n toiminta laajenee ja paranee vuosi toisensa jälkeen. Vuosi 2005 näyttää paremmalta kuin koskaan. Kuluva vuosi tulee olemaan täynnä upeita tapahtumia, enemmän pieniä tapaamisia, taakanvetokoulu-treenejä, tuholaistorjunta-treenejä, kävelyretkiä ym. Ainoa mitä Sinun tarvitsee SATHY ry.:n jäsenenä tehdä, on osallistua näihin hienoihin tapahtumiin.

vitse olla SATHY ry.:n jäsen. Kuitenkin koiran täytyy olla SATHY rotuinen ja mielellään rekisteröity. Taakanvetokoulussa lähdetään aivan taakanvedon alkeista, annetaan kotitehtäviä, treenataan yhdessä ja tietenkin myös erikseen. Ehdoton edellytys Taakanvetokouluun on iloinen ja reipas mieli sekä omat taakanvetovaljaat. On täysin kuvittelua että taakanvedossa kehittyisi, jos ei ole omia taakanvetovaljaita kotona, joilla

treenata tapahtumien välisenä aikana.

SATHY Taakanvetokouluun saa osallistua ainoastaan yhden kerran ilman omia valjaita. Taakanvetokoulu on tarkoitettu niille, jotka aivan oikeasti haluavat treenata taakanvetoa ja kehittyä lajissa.

Mukaan saa tulla kesken vuottakin ja mukaan saa tulla vaikka olisi jo kehittyneempi taakanvetäjä. Taakanvetotreenejä tullaan järjestämään kevästä syksyyn parin viikon välein ja treenipaikat ovat eri puolilla pääkaupunkiseutua ja Etelä-Suomea. Treenipaikat ilmoitetaan aina hyvissä ajoin SATHY:n kotisivuilla.

Muita tapahtumia

SATHY vuosi 2005 alkaa talvisella, jokavuotisella Pulkkariehallalla sunnuntaina 13.2.2005 klo 11-14 Helsingin Herttoniemessä, Sahaankadun koirakentällä. Pulkkariehallassa vedetään pulkkaa ja rekeä ja koirien perässä voi hiihtää myös miniskimboilla. Tule paikalle koirasi kanssa pitämään talvista hauskaa, syömään laskiaispullia ja kuumaa makkaraa!

SATHY Taakanvetokoulu

Taakanvetokouluun saa osallistua kuka tahansa, ei tar-

Seuraava suurempi SATHY tapahtuma on tietenkin perinteinen ja jokavuotinen SATHY Kevätkinkerit, huhtitoukokuussa. Toivomme voivamme järjestää Kevät-

kerit perinteisesti Helsingin Rastilassa, mutta katsotaan kuinka neuvottelut etenevät. Tärkeää roolia näyttelee Rastilan nurmikon kasvu ja kuinka nurmikko antaa periksi koirien temmeltä. Kesällä järjestetään SATHY Kesäpäivä, loppukesästä järjestetään virallinen kisapäivä ja syksyllä järjestetään vuoden oäätapahtuma SATHY Expo Pohjoismaiden mestaruuskisoineen. Näiden tapahtumien välisinä aikoina järjestetään säännöllisesti taakanvetotreenejä ja tuhlaistorjuntatreenejä sekä muita pienempiä tapahtumia. Pidä itsesi ajan tasalla SATHY tapahtumien suhteen käymällä SATHY ry.:n Internetsivuilla osoitteessa www.sathy.fi ja muista osal-

listuuta - pahtumiin!

Muuta toimintaa

SATHY ry. on jälleen tänä vuonna mukana auttamassa useita eri yhdistyksiä ja järjestöjä ympäri maailman estämään ja kumoamaan rotukohvaisia lakeja ja asetuksia. Uusimpana näistä on lakiehdotus amerikanpitbullterrierin kieltämiseksi Georgian osavaltiossa USA:ssa. Toivomme ja uskomme, että koirarotukohvaiset lait voisivat jäädä jo unholaan, sillä niistä ei ole koskaan ole millään muotoa ollut mitään hyötyä. Ja jos

olisihyötyä, niin miksi lait on sitten aina myöhemmin kumottu?

Muistathan aina omalta osaltasi kertoa tietämättömille SATHY koirien todellisen luonteen ja muistathan aina ottaa vastuun oman koirasi tekemisistä. Jos koira aiheuttaa ongelmia, on vika siinä remmin toisessa päässä, ei koirassa.

Nähdään SATHY tapahtumissa vuoden varrella ja nyt toivomme kaikille SATHY koirien ystäville hyvää koiravuotta 2005!

SATHY taakanvetokoulu alkaa!

**Nyt se alkaa –
SATHY Taakanvetokoulu!**

SATHY Taakanvetokouluun saa osallistua kuka tahansa, eikä tarvitse olla edes SATHY ry.:n jäsen. Kuitenkin koiran täytyy olla SATHY rotuinen ja mielellään rekisteröity.

Taakanvetokoulussa lähdetään liikkeelle aivan taakanvedon alkeista. Mukaan annetaan aina kotitehtäviä ja itse koulussa treenataan taakanvetoa yhdessä ja tietenkin myös erikseen. Ehdoton edellytys SATHY Taakanvetokouluun on iloinen ja reipas mieli sekä omat taakanvetovaljaat. Ei ole mitenkään mahdollista kehittyä taakanvedossa, jos ei ole omia taakanvetovaljaita kotona, joilla treenata tapahtumien ja treenien välisenä aikana. Siis heti ensimmäisenä täytyy

tilata omat taakanvetovaljaat. SATHY Taakanvetokouluun saa osallistua ainoastaan yhden kerran ilman omia valjaita. Valjaita saa tilata aina paikan päällä treeneissä sekä SHOP SATHY:n kautta.

Kenelle?

Taakanvetokoulu on tarkoitettu niille, jotka aivan oikeasti haluavat treenata taakanvetoa ja lisäksi kehittyä lajissa. Tarkoituksena on saavuttaa kilpailusenssi taakanvetoon, jotta pystyy osallistumaan lajiin SATHY tapahtumissakin. Lissenssin jälkeen treenataan tekniikkaa ja voimaa aina vain lisää ja lisää, mutta kaikista tärkeintä on mukava harrastus yhdessä oman koiran kanssa.

Mukaan Taakanvetokouluun saa tulla toki kesken vuot-

takin ja mukaan treeneihin saa aina tulla vaikka olisi jo kehittyneempikin taakanvetäjä. Taakanvetotreeniä tullaan järjestämään keväästä syksyyn parin viikon välein ja treenipaikat ovat eri puolilla pääkaupunkiseutua ja Etelä-Suomea. Treenipaikat ilmoitetaan aina hyvissä ajoin SATHY:n kotisivuilla. Vaikka kyseessä on mukava harrastus, on tähtäimessä tietenkin myös se, että jokainen SATHY Taakanvetokoululainen kehittyisi taakanvedossa hyvin ja pystyisi osallistumaan Pohjoismai-

SATHY Taakanvetokoulu on tarkoitettu kaikille SATHY rotuisille työkoirille, aina piskuisesta amerikankääpiöterrieristä isoon amerikanbulldoggiin saakka.

den Mestaruuskisoihin taakanvedossa syksyllä 2005, SATHY Expo suur tapahtumassa.

**Treeneissä tavataan,
tervetuloa mukaan!**

SATHY ulkoilupusakat

Yleisön pyynnöstä - nyt saatavilla jokaisen työkoiraharrastajan unelmapusakka!

Nyt SHOP SATHY:ssa tilattavissa jokaisen työkoiraharrastajan ja innokkaan ulkoilijan unelmapusakka. Lämmin ja vettähylkivä ulkoilupusakka on saatavilla eri kokoisina ja eri värisinä.

SATHY ulkoilupusakkaa on saatavilla kaikille eri SATHY roduille. Hinta on vain 56 e, sisältäen postituskulut!

SATHY ulkoilupusakka:

- vetoketjukiinnitys jonka päällä neppareilla suljettava tuulisuoja
- tyylikäs neppareilla suljettava kaulus jonka sisällä huppu
- päällikangas vettä hylkivää 100% nailonkangasta
- vuori 65% polyesteriä, 35% puuvillaa
- koot M, L, XL, XXL
- värit musta, sininen, punainen ja vihreä

HUOMIO! SATHY ulkoilupusakan tilausaika on ainoastaan helmikuu 2005, joten toimi nopeasti! Näitä ulkoilupusakoita ei saa jälkitoimituksena. Tilauksia otetaan vastaan ainoastaan ajalla 1.2 - 28.2.2005 osoitteessa www.sathy.fi/shop. Tämän jälkeen ulkoilupusakat painatetaan tilausten

mukaan ja toimitetaan tilaajille. Pusakoita ei painateta yhtään kappaletta ylimääräisiä, eli jospa et tilaa heti helmikuussa, jäät kokonaan ilman! Tilaa siis oma SATHY ulkoilupusakka lenkille ja harrastuksiin - tähän hintaan et saa näin laadukasta ja upeaa ulkoilupusakkaa mistään muualta!

SATHY ulkoilupusakka

vaihtoehdot:

- AMERICAN PIT BULL TERRIER
- WORKING PIT BULLS FINLAND
- AMERICAN BULLDOG
- WORKING AMERICAN BULLDOGS FINLAND
- TOY FOX TERRIER
- OLDE ENGLISH BULLDOGGES
- WORKING OLDE ENGLISH BULLDOGGES
- AMERICAN HAIRLESS TERRIER

Tilausohjeet netissä: www.sathy.fi/shop

Pittimuurin tarinat

Moi!

Naapurin noutaja on nyt siten lopetettu, ja pittini peri hänen puvustonsa: kaksi lämpömanttelia, sadepuvun ja siihen tarkoitettun fleecemanttelin sisäpuvun. Ovat vielä vähän isoja meidän pienokaiselle, mutta luulen, että parin kuukauden päästä ihan sopivia. Kiltisti tehty, ja suuri huojennus & säästö meikäiselle. Pitääköhän ostaa naapureille kukkanen tai jotain, tai laittaa kiitoskortti... Sen teenkin!

Niin, saatiin myös useita avaamattomia pakettillisia koirannamuja, kelpaa treenata kynsienleikkua ym. yleishyödyllistä niiden voimin.

Kasvusta sen verran, että toinen yläkulmahammas on irronnut ja uusi pilkistää näkyviin. Jos etuhampaiden koosta jotain voi päätellä, niin melkoiset tikarit tulee näistä kulumureista. Mutta kohtahan sen näkee...

Pitbullien omistajia

Viime aikoina on noussut meillä ja maailmalla useissakin paikoissa esille erityyppiset pittien omistajat. Tässä oma mielipiteeni.

En täysin usko mihinkään "jalon pittiaijan" myyttiin, tämän porukan ansiosta vielä kuitenkin on olemassa aitoja, alkuperäisiä APBT-koiria, eikä mitään "pitbullproblemaa" ollut silloin, kun koirat olivat pääsääntöisesti em. porukan hallussa. Päinvastoin, joskus 70-luvulla olivat koiramaisen pahuuden ruumiillistumia schäferit ja dobermanit, muistan tämän hyvin, olen niin ikivanha, ja nk. tappelukoirilla oli maine luotettavina, ihmisystävällisinä ja lapsirakkaina koirina, jos kohta lajikumppaneitaan kohtaan kamppailun-

haluisina – ei pitäisi olla mikään yllätys tämän, kuitenkin...

Toinen ryhmä ovat tavalliset, rakastavat lemmikinomistajat (esim. minä), joiden pittisaattaa olla aito, alkuperäinen APBT tai taustoiltaan epäselvempi pitbullityyppinen, eivätkä nämäkään koirat ole ihmisille vaarallisia, niistä pidetään hyvä huoli, niitä ei hylätä kaduille, silmiä ei kaivella päästä tms. sairaaloista. Konfliktien mahdolli-

ohops, pääsipä karkuun...

Kyseisten tyyppien "piti" lähes 100% varmuudella eivät edes mitään pittejä ole ollenkaan, vai mitä pitäisi ajatella esim. seitsemän "piti" laumasta, joka irti päästyään alkaa metsästää pahaa aavistamattomia naapureita – ei ole pittimäistä käytöstä tuo tuollainen ollenkaan, tarpeetonta sanoakin.

Joo, ja sitten ne lukuisat onnettomat pitbullityyppiset, jotka eivät onnistu elämään kieroutuneiden omistajiensa odotusten mukaisesti ja päätyvät hylättyinä ja mahdollisesti pahoinpideltyinä löytöeläinsuojoihin, olisi kirveellä töitä...

Päätäjät ja poliitikot vään-

suus on kuitenkin suurempi, koirat ovat enemmän julkisuudessa, joku sinänsä hyvää tarkoittava omistaja saattaa yliarvioida koulutuksen ja aliarvioida perimän, puhumatta nyt siitä, että vieraita irtokoiria voi rynnätä yllättäen lähimmän kulman takaa... Joo, koira-aggressiivisuudella ja ihmisaggressiivisuudella ei ole mitään tekemistä keskenään, mutta kerropa se kansalle – jossain päin maailmaa koira (varsinkin pitbullityyppinen) on jo puoleksi allekirjoittanut oman kuolemantuomionsa, mikäli erehtyy jahtaamaan kissaa.

Ja sitten ovat sekopäät, vastuuttomat, wannabe-pittiaijat, moniongelmaiset. Joskus 70-luvulla näillä oli schäferiteitä ja dobermanneja, nykyäänhän eivät kyseiset rodut enää ole mitään, piti tai rottweiler se olla pitää, ja mielellään vielä pirun vihainen. Näitä hauveleita siten säilytellään jossain heive-roisen kanaverkon takana ja

televät käsiään ja voitottelevat ja säätävät lakeja, jotka eivät iske näihin mätäpaiseisiin vaan tavallisten ihmisten tavallisiin lemmikkikoiriin, viimeisin esimerkki Ontariosta, kirveellä olisi PALJON töitä...

Pittiongelmanahan kyllä ratkeaa piti tappamalla, ei siinä mitään, mutta tilalle vuorevarmasti tulee akitaongelma, tai kaukkariongelma, tai joku muu koiraongelma – pitäisikö ehkä tappaa varmuuden vuoksi kaikki koirat, ihmiskunnan pelastamiseksi... Järkyttävää pelailuä.

Yksi pointi muuten vielä, KUKAAN ei takuulla kaiva silmiä päästä esim. kaukkarilta, ei, mikäli tahtoo jäädä henkiin. Pittiparat sietävät omistajiltaan lähes mitä tahansa, ehkä siitähän syystä ne ovat edelleen sekopäiden suosiossa, en tiedä, mutta tätä mahdollisuutta olen joskus miettinyt.

Ohhoh, tulipa pitkä paasuus... ja synkeä. Kannattaa ehkä lukea vain joku toinen rivi...

Sukutaulu

Käytiin just hauvan kanssa postissa hakemassa kauan kaivatut paperit. Taisi olla oikeasti syytä huoleen, postileiman mukaan on kirjekäärö lähtenyt USAsta 31. elokuuta (tosin en ole ihan varma olinko silloin edes vielä laittanut papereita matkaan täältä päästä, heehee, kait sitten olin).

En tiedä missä on lähetys seikkaillut, näöstä päätellen osallistunut ainakin baseballin play-offeihin jossain vaiheessa... Sisältö on kuitenkin kunnossa ja tahraton ja kaikki O.K. Helpotuksen huokaus.

BFKC oli myös palauttanut kaksi dollaria, laitoin vähän ylimääräistä mukaan yllättävien kulujen varalta, olisi vissiin pitänyt laittaa myös lappunen, että ostakaa itsellenne donitit tai jotain... ADBA muinoin ei palauttanut mitään, mutta niilähän olikin joku hädänalaisten pittien avustusrahoista, laittoi-ivat sinne sitten varmaan.

Ai niin, koira ei käyttäytynyt postissa yhtään hyvin. Siellä oli niin paljon ihmisiä, ja KAIKKIA olisi pitänyt päästä moikkaamaan. Ehti kiertää remminsä moneen kertaan jalkojeni ympäri sillä välin, kun itse taivastelin virkailijan kanssa postinkulun hitautta. Mutta hyvinhän siitä sitten kotiin päästiin, eipä mitään...

Rajasaaren?

Olen itse vähän miettinyt, että uskaltaisiko viedä pittini Rajasaaren koirapuistoon, niin kauan kun se vielä jotenkin on mahdollista, mutta en sitten ole kuitenkaan vienyttä. Meidän pieni on tosi KILTTI, kyllä, ja jos sillä olisi vähän pidempi turkki niin päähän voisi sitaista vaaleanpunaisen rusetin, mutta leikki on sitten mitä on... Pienemmät ja samankokoiset koirat ovat hätää kärsimässä. Pelkään myös mahdollisuutta, että joku iso örmiö PUREE pientä pitbulliani.

Uusia kykyjä

Ai niin, koiruus on oppinut uuden sanan: paikka. Tosin toimii niin, että istahtaa ja hiisaa sitten (yhä istuen) jalkoihin pyörimään, on varmaan totuttanut toimimaan näin liikennevaloissa, menee vähän sekaisin, jos sattuu olemaan remmin mitan päässä. Kutsulla "tänne" tulee luokse ilman is-

tumisvaihetta. Outo tyyppi...

Eilisliltana, kun kaikessa rauhassa istuin katsomassa Kauniita ja rohkeita, alkoi pitti eteisessä murista, pitkään ja vertahyöttävästi. Ei ollut sen tavallista leikkiörinää, vartiointivaisto oli herännyt meidän pikkuisella. Menin sitten katsomaan mikä mahtoi olla häntänä, ja muuta en keksinyt kuin kylppärissä pesukoneen päällä olevan margariinirasian, jonka tyhjennyttyään olin jättänyt rotalle nuoltavaksi. Tätä rasiaa tuijotti koira pistävästi, oukei, tarkka tenava. Ilmeisesti oli nimenomaan margariinirasia piti epäluulojen kohde, koska kun olimme yhdessä selvittäneet arvoituksen ei koira enää koko iltana murissut uudelleen. ERITTÄIN outo tyyppi...

Kävimme myös pitkällä lenkillä, en tiedä mikä pitbullini kanssa eteen tulee kun se isoksi kasvaa, se nimittäin nyt jo kipittää tunnin verran aivan vaivattomasti, ja päälle päätteeksi vielä kiskoo innoissaan remmissä koko matkan. Toivottavasti se ei rupea jahtaamaan autoja kuitenkaan... Pyöräilijän meinasi jo napata yhtenä iltana, silloin kyllä sanoin ettei saa, vaikka monelle pyöräilijälle tekisikin pieni ravistus oikein hyvää, ei siinä mitään...

Nähtiin lenkillä myös pikkuruinen, vähän meidän pittiä nuorempi borderterrierin pentu, sen kanssa oli kiva peuhata, ja olisi varmaan ollut vielä kivempi, jos olisi saanut olla irti ja täysin hyödyntää suurempaa voimaansa ja massaansa... Iso schäferkin nähtiin, turvallisen matkan päästä. Se haukkui meille aika epäystävällisesti, ja koirani riemastui tästä niin, että otti spurtin ja heitti sitten remmingsä päässä voltin, kun ei enää pidemmälle päässyt. Eikä tuntunut missään, hirmuisella kiireellä vain kohti uusia seikkailuja.

Minnehän täältä muutes ovat puput kadonneet, emme ole kohdanneet vielä yhtään, hauska nähdä onko pitillä jäniskoiran taipumuksia...

Sujuva manikyryri

Tänään leikkasin koiran etu tassujen kynnet, kaikki, ihan eleettömästi ja nopeasti ja vaikeuksista. Jesh!!! Tästä se lähtee! Tai no, oukei, pakko tunnustaa, luikkihan pentu operaation jälkeen taas sängyn alle, mutta tuli sieltä takaisin melkein saman tien, kun sa-

noin, että lähdetään kävelemään. Ja makkaraakin sai lisää. Oikeasti uskon, että se alkaa oivaltaa.

Käytiin sitten koirapuistossa ja tavattiin siellä tuttu collie ja tämän puolivuotias poika. Ystävällisiä koiria, niin varmaan, paitsi sen pennun suhtautuminen meidän koiraan noin alkajaisiksi muistutti puolet liikaa saalistuskäyttäytymistä – ymmärtäähän sen, kai, tuollainen pieni, pehmeä pulukka... Mietin jo hetken että annanko solkipään laulaa, mutta onneksi hillitsin itseni, kun ei koiranikaan näyttänyt mitenkään kärsivältä siis, ja loppujen lopuksi alkoi meidän pitti tietenkin kiusata sitä collieta, jahtasi sitä ympäri puolesta kunnes se katosi jonnekin takaosan pusikoihin, eikä pentuni sitä enää pimeässä löytänyt. Vanhempi collie pesi käpälänsä koko jutusta ja pysytteli pusikoissa alusta alkaen. No, kyllä seuraavalla kerralla menee jo ihan hyvin, kun ovat toistensa omituiset tavat oppineet tuntemaan.

Hampaita

Eilen möyhätessä oli pitiltäni irronnut toinen alakulmahammas, huomasin sen iltasella, että kyllä varmaan ne loputkin kaksi kulmuriä ongelmitta tipahtavat, sitten aikaan eli luultavasti piakkoin. Hampaiden irtoamista vauhdittaakseen pittiä halusi ehdottomasti maistaa Energy Pepsia, kaadoin sille sitten tilkukan kuppiin, ja se joi joka pisaran. Kupliva hiilihappo ei latkimista hidastanut. Oppisikohan tuo juomaan pillillä, kyllä varmaan, pullon suusta jo meni aika hyvin, mitä nyt vähän läikkyi juomaa rinnuksille. Meidän molempien...

Rohkeaa mörinää

Eilisaamuna ei meinannut kakkiminen onnistua ollenkaan, kun puistossa oli miehiä työssä ja työvälineinä lehtipuhaltimet. Päinvastoin kuin saattaisi kuvitella, eivät puhaltimet pelottaneet koiruutta ollenkaan, onhan se kuitenkin reipas ja rohkea pitbulli, mutta lähemmäs olisi pitänyt päästä ja tarpeiden tekokin siinä ihmetellessä unohtui. No, tulihan se sieltä, loppujen lopuksi...

Rohkea tyttö muutenkin. Kun naapurit yhtenä iltana raa-hasivat kotiinsa jotain painavaa esinettä ja kaikkiin tavoin

kuulostivat siltä kuin aikoisivat tulla ovestamme läpi, hörästi pittiä ennestäänkin pystyssä sojottavia korviaan ja alkoi murista – olisiko tämä nyt kolmas kerta sen elämän aikana tai jotain, ei mikään turhan vohkaaja siis – ja tepsutti sitten ovelle sanomaan pari kertaa vuh-vuh. No joo, kyllähän pittiä tietysti olisi suuresti järkyttynyt, mikäli ovesta joku mörkö olisi ilmestynyt, pentu kun vielä on, mutta tuollainen juuri koirani suhtautuminen uuteen ja tuntemattomaan -> mennäänpä katsomaan lähempää. Hieno koira tulee tästä, muuta ei pidä edes kuvitella.

Purukalusto uusiutuu

Eilen oli hauvalla koirapuistossa kivaa, pääsi leikkimään vuoden ikäisen staffipojan kanssa. Luulin jopa, että pittiä toinen yläkulmahammas jäi sille reissulle – kotoa lähtiessä hammas nimittäin vielä oli paikoillaan, takaisin tultuamme ei. Mutta olikin sitten pudonnut tähän kotimatolle ihan, laitnan kuvan todisteeksi ennen kuin arkistoin muistoesineen.

Piti lisäämäni, että luultavasti irtoaa toinen alakulmahammaskin piakkoin, mutta ei tarvitse, kun irtosi justinsa – ikävä kyllä tyttö taisi nielaistaa sen, että muistoesineitä on nyt siis vain tämä yksi ainokainen kallisarvoinen kappale.

Mutta joka tapauksessa saimme siis lisävahvistusta teorialle, että pittiä hampaat yleensä vaihtuvat ongelmitta. Nyt vain odotellaan upiuusien sapelihampaiden kehittymistä täyteen, oletettavasti hirmuisen mittaansa...

Sulatin juust meidän pakastimen – kaikki ajallaan... No, kun en kesällä saanut aikaiseksi jne. Alimmaiselta hyllyltä löysin jänisnahan ja nipun hirvenkarvoja, näytin jälkimäistä koiralle, joka sukelsi

sängyn alle niin että viuhahti. Ei taida olla suurriistan koira tämä... Vakavasti puhuen (niin varmaan) pittiä kaiketi kuviteltiin joutuvansa jonkin epämielilyttävän hoitotoimenpiteen kohteeksi. Tuli kyllä sitten hetken kuluttua sängyn alta pois ja maisteli vähän hirvenkarvoja, ehkä meillä vielä on toivoa.

Nappasin koiraparan suusta taas yhden hampaan, jota ensin luulin vierasesineeksi. Lohdutelin koiraa, että väliaikainen on tämä hajoamisvaihe, kohta leikkaavat leuat taas kuin Fiskarsin sakset.

Perjantai-iltana katkaisi myrsky sähköt, hapuilitiin siinä tovi pimeässä kunnes löydettiin tulitikut ja hetkeä myöhemmin kynttilät. Oli kovin tunnelmallista, mutta vartituntin päästä aloin jo hiukan pitkästyä enkä malttanut olla huomauttamatta, että olen kyllä tavallaan mielistynyt myös nykyaikaiseen elämäntapaan, jonka yksi suuri siunaus on mm. sähkövirta... Tunnin kuluttua valot sitten syttyivätkin ja radio alkoi pauhata sirkusmarseja, ja tätä kaikkea tervehdimme riemunkiljahduksin – sillai sääliittävä, mutta kun kahviakin teki mieli jne. Vaikka ehdin kyllä jossain vaiheessa ilahtua, että voisihan kannuun jäänyttä kahvia lämmitellä mikrossa... just joo.

Taisi olla jopa pari astetta pakkasta tiistaina, koirani lähti ulkoilemaan topattuna kuin eskimo, niinpä tietysti, mitenhan mahdamme selvitä, kun tulee OIKEIN kylmä... Naapurin koiralta perityistä takeista yksi on tällä hetkellä koiraleni melkein sopiva, sitä pystyy käyttämään oikein hyvin. Kiitollisuudella muistellemme pitkäkarvaista naapuriamme. Aamen.

Eipä muuta kuin tavataan Pulkkariehdossa!

Terveisin Pittimuori

Lukijoiden juttuja & kuvia

TO GOD - FROM THE DOG

Dear God: Why do humans smell the flowers, but seldom, if ever, smell one another?

Dear God: When we get to heaven, can we sit on your couch? Or is it still the same old story?

Dear God: Why are there cars named after the jaguar, the cougar, the mustang, the colt, the stingray, and the rabbit, but not ONE named for a dog? How often do you see a cougar riding around? We do love a nice ride! Would it be so hard to rename the "Chrysler Eagle" the "Chrysler Beagle"?

Dear God: If a dog barks his head off in the forest and no human hears him, is he still a bad dog?

Dear God: We dogs can

understand human verbal instructions, hand signals, whistles, horns, clickers, beepers, scent ID's, electromagnetic energy fields, and Frisbee flight paths. What do humans understand?

Dear God: More meatballs, less spaghetti, please.

Dear God: Are there mailmen in Heaven? If there are, will I have to apologize?

Dear God: Let me give you a list of just some of the things I must remember - to be a good dog:

1. I will not eat the cats' food before they eat it or after they throw it up.

2. I will not roll on dead seagulls, fish, crabs, etc., just because I like the way they smell.

3. I will not munch on

"leftovers" in the kitty litter box, although they are tasty.

4. The diaper pail is not a cookie jar.

5. The sofa is not a 'face towel'.. neither are Mom and Dad's laps.

6. The garbage collector is not stealing our stuff.

7. My head does not belong in the refrigerator.

8. I will not bite the officer's hand when he reaches in for Mom's driver's license and registration.

9. I will not play tug-of-war with Dad's underwear when he's on the toilet.

10. Sticking my nose into someone's crotch is an unacceptable way of saying "hello".

11. I don't need to sud-

denly stand straight up when I'm under the coffee table.

12. I must shake the rainwater out of my fur before entering the house - not after.

13. I will not throw up in the car.

14. I will not come in from outside and immediately drag my butt.

15. I will not sit in the middle of the living room and lick my crotch when we have company.

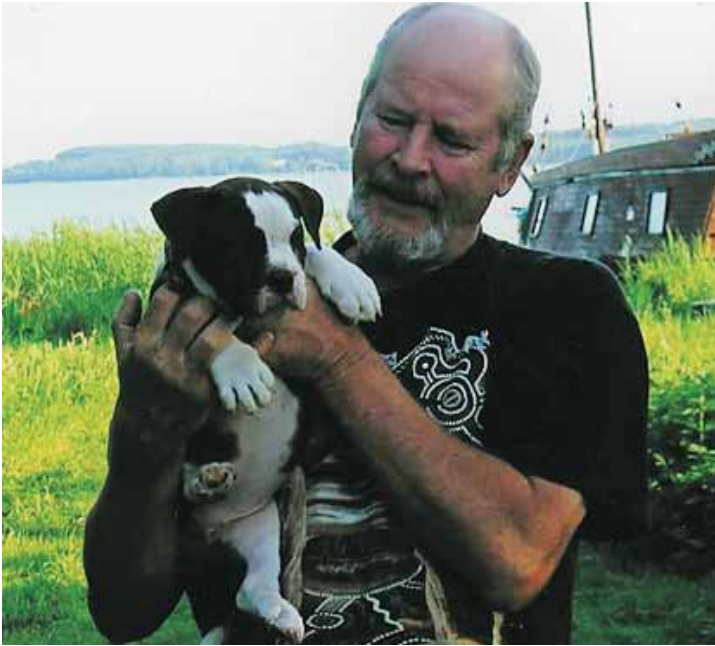
16. The cat is not a 'squeaky toy' so when I play with him and he makes that noise, it's usually not a good thing.

And, finally, My last question...

Dear God: When I get to Heaven may I have my testicles back?

Tässä tuoreissa kuvissa amerikanbulldoggi Lotta, ikää 4kk. Omistajansa Tytti ihmettelee, onko Lotta amerikanbulldoggi tai koira lainkaan, vaiko peräti humanoidi... Kuvien perusteella yhdymme ihmettelyyn.

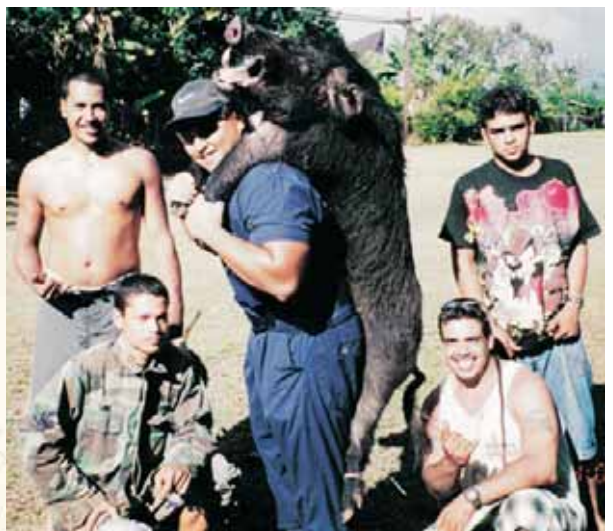

Vasemmalla: Ruotsista terveisiä lähettää vanhaenglanninbulldoggi Chila, kotoisin Suomesta, OldeRanchilta. Chila on perheen kunniajäsen, joka ei edes pentuna pelännyt aikuisia koiria lainkaan. Oheinen kuva on otettu Chilan ollessa pentu, nyt tyttö on jo melkein täysikasvuinen.

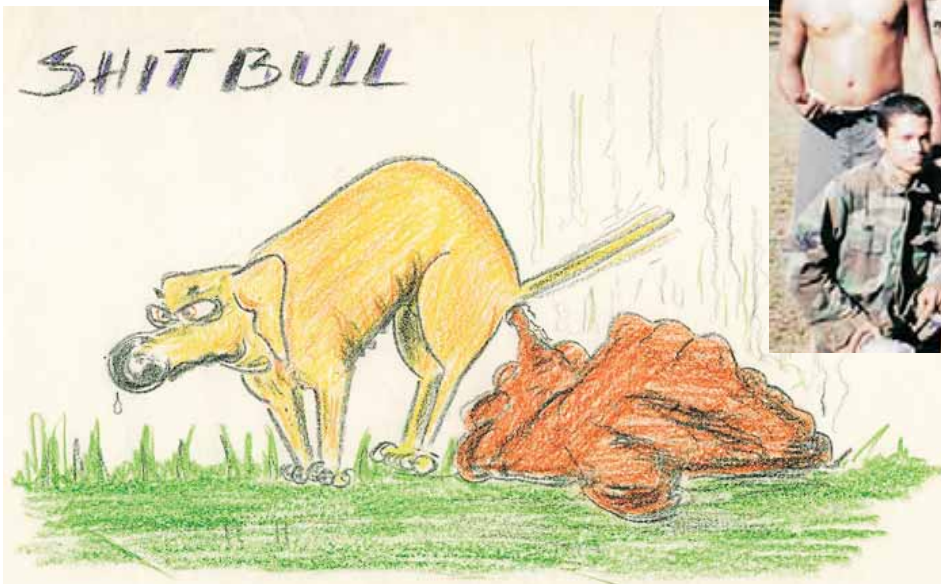
Alavasemmalla ja alla: Amerikankääpiöterrieri Nekku lähettää terkkuja kaikille kääpiökoirille omistajineen! Nekku saapui Suomeen USA:sta parisen vuotta sitten ja on ystäväystynyt erityisesti kuvassa näkyvän kääpiöpinserin kanssa.

Oikealla ja oikealla alla: Aloha kaikille pitbullien ystäville! Billy B. lähettää terveisiä Havaijilta! Ylemmässä kuvassa Billy B. pitiensä Makan ja Ponon kanssa. Alemmassa kuvassa Billy B. pitelee selässään villisikaa, joka on metsästetty amerikanpitbullterriereillä. Pojat ovat kokeilleet jos jonkinmoista koiraa villisikojen metsästyksessä, mutta pitbullille ei löydy voittajaa.

Vasemmalla: Amerikanpitbullterrieri Doriksen omistajat Maija ja Marko ovat ihmetelleet, kuinka heidän koirastaan voi tulla niin paljon tavaraa! Oheisen hienon piirroksen lähetettyään olemme mekin hieman ymmällämme...

Taakanvedon aloittaminen nuoren APBT:n kanssa

Kävelylenkkejä

Vieressäni sohvalla makaa väsyneen näköisenä nyt hieman yli seitsemän kuukauden ikäinen amerikanpitbullterrieri. Olimme juuri pitkällä kävelylenkillä. Kyllä sille lenkille aina kannattaa lähteä vaikka itseä kuinka väsyttäisi. Olo on lenkin jälkeen mukava rento ja mikä parasta, koirakin malttaa edes hetken olla rauhassa. Koirapuistoreissut ovat nyt meillä taakse jäänyttä elämää. Aluksi tuntui hieman tylsältä kun ei voinut enää mennä puistoon ja päästää koiraa leikkimään muiden kanssa. Nyt kuitenkin olemme jo totuneet ajatukseen, ja sitä paitsi lähiseudun koiran omistajat pääsivät vihdoinkin meistä eroon.

Viikko sitten jostain kumman syystä tuli minulle ja pikku pitbullilleni pienen pieni kiusaus päästä käväisemään viereisessä koirapuistossa kun kävelimme sen vierestä. Paikalla oli vain yksi aikuinen bokseri uros. Mielenkiinnon vuoksi kävelimme puiston portille, jotta koirat pääsisivät haistamaan toisiansa aidan läpi. Meidän koira kun on vielä nuori ja aina ei voi sanoa mitä sen päässä liikkuu. Pitbullini oli jo aivan innoissaan kun se näki bokserin löntystelevän meidän luokse. Eipä aikaakaan kun koirani rupesi karjumaan niin kovaa, että ääni kantautui varmasti Rovaniemelle saakka! (Itse asumme siis pääkaupunkiseudulla). No, ei se mitään. Pakko se on jo uskoa, että kaikkien kanssa ei tulla aina toimeen. Enkä ole ollenkaan huolissani pittini käyttäytymisestä, se on kuitenkin normaali olosuhteissa varmasti iloisin koira jonka tiedän!

Uusi harrastus taakanveto

Nyt olemme löytäneet onneksi uuden harrastuksen, taakanvedon. Koska koira on vielä nuori niin emme kauhean painavia taakkoja edes yritä vetää. Eikä se muutenkaan ole hyvä idea vasta-alkajalle. Tärkeää on antaa koiralle mahdollisimman positiivisia kokemuksia taakanvedosta niin

koira sitten jatkossakin pitää siitä. Aloitimme harjoittelun aivan nolla pisteestä, eli valjaista. Koiraparka ei varmaan ikinä ollut edes nähnyt semmoisia. Luulin aluksi, että valjaat olisivat jotenkin ärsyttävän tuntuiset sen mielestä, mutta kun puin ne koiran päälle niin ei se reagoinut millään tavalla. Homma selvä, nyt vain vetämään henkilöautoa. No ei nyt sentään, aloitimme harjoittelun itse tehdyillä pikku kärryillä jotka painoivat kuitenkin kolme kertaa yhtä paljon kuin koira itse. Ei siinä aluksi viitsinyt tehdä kuin muutaman vedon ihan vain kokeilu mielessä. Koira ei ainakaan aluksi ollut kovin yhteistyöhaluinen. Ensimmäinen taakanvetokerta oli lähinnä paikallaan seisokelua. Sitä ilmeisesti hieman ihmetytti kun takana rymisteli jokin kovääninen hökötyks.

Aidatulla pihalla

Pidimme muutaman välipäivän ja puuhastelimme kaikkea muuta kivaa. Kävimme eräs päivä yhden tuttavan luona jolla on oma aidattu piha. Päästin pitbullin pentuni irti ja se pyöri yksin lumessa taukoamatta melkein kolme tuntia. Aloin jo hieman olla huolissani kun katsoin pennun päätöntä menoa. Ja turha luulla ettei lyhytkarvainen amerikanpitbullterrieri selviä kylmissä olosuhteissa. Puolet ajasta se oli lumen peitossa korvia myöten ja ainakin minun mielestä se näytti onnelliselta. Työkoirana pitillämme riitti paljon hyödyllistä tekemistä, ensin se raivasi leveän väylän kaksi metriä korkeaan hankeen, auttoi lumen kolaamisessa sekä harvensi hangen alta pilkottavia ruusupuskia samalla varmistuen etteivät ruusut näe ensi kesää.

Lisää taakanvetoa

Muutamasta välipäivästä tulikin sitten viikon mittainen tauko. Otimme seuraavana harjoittelupäivän sitten valjaat taas mukaan ja lähdimme ulos, kärrykin oli jo valmiina

käyttööä varten. Painoa ei vielä yhtään lisätty vaan annettiin koiran vetää tyhjää kärryä. Tulos oli lähes sama kun ensimmäisellä kerralla, mutta koira sentään edes vähän suostui vetämään kärryä. Joutuihan sitä hieman kiskomaan remmistä, jotta päästäisiin vähän vauhtiin.

Kokemuksen kautta olen huomannut, että voimasta tämä laji ei ole niinkään kiinni vaan siitä, että koiralla on oikea tekniikka. Jos pentuni käyttäisi edes puolet siitä voimasta mitä se käyttää kun se vetää remmissä ihan tavallisella lenkillä, olisin enemmän kuin tyytyväinen. Lopetimme harjoittelun sitten siihen ja lähdimme kotiin. Koira tietysti veti kotimatalla kuin höyryveturi.

Autonrenkas ja pulkka

Olemme nyt hieman monipuolistaneet harjoittelua ja ruvenneet käyttämään autonrenkasta taakanvedossa. Joka päivä kun ei jaksa kaivaa noita kärryjä esille. Renkaan veto oli pittini mielestä paljon mukavampaa kuin kärryjen vetäminen. Koira lähti suorastaan juoksemaan renkas perässään. Ajattelin, että seuraavaksi kokeilemme pulkan vetämistä. Tietysti niin, että joku on kydyissä. Taas jouduimme pitämään taukoa harjoittelusta, tällä kertaa huonojen sääolosuhteiden takia. Sitten alkoikin täällä lämpimässä Etelä-Suomessa pyryttää lunta oikein kunnolla, joten laina-

Taakanveto on urheilumuoto koiralle ja omistajalle, jossa vaaditaan nimenomaan pitkäjänteistä harjoittelua, kärsivällisyyttä ja paneutumista – enemmän kuin mitä moni muu laji vaatii.

Taakanvetotreeneihin tarvitaan omat taakanvetovaljaat ja kärry. Kärryksi käy hyvin esimerkiksi vaihtolava, johon on kiinnitetty renkaat.

Talvella hyvä treenimuoto on pulkan veto ja tietenkin renkaan veto. Jokaisessa treenissä koiran päällä pitäisi kuitenkin olla samat taakanvetovaljaat kuin millä vedetään kisoissa.

simme yhdeltä tutulta pulkkaa. Aluksi koira ei oikein ymmärtänyt mitä piti tehdä, mutta pienen houkuttelun jälkeen pulkka lopulta lähti kuin lähtikin liikkeelle. Ei vauhti nyt mitään päätä huimaavaa ollut, mutta parempi sekin kuin ei mitään.

Vain harjoittelulla tuloksiin

Vaikka välillä tuleekin pientä kehitystä, niin kyllä tämä taakanvedon harjoittelu vaatii välillä kärsivällisyyttä. Mitään oikoreittejä hyviin tuloksiin ei näytä olevan. Ja kun painovoimallakejakaan ei voi kumota, niin ainoaksi vaihtoehtoksi jää vain kova harjoittelu. Homma on siis meillä vielä pahasti kesken, enkä todellakaan aio luovuttaa. Päinvastoin, nyt ruvetaan harjoittelemaan useammin.

Terveisin A.M.

Ensimmäinen talvi amerikankääpiö- terrierin kanssa

Amerikankääpiöterrieri Pikolo Juniorin aka Dalin ensimmäinen talvi on sujunut aivan loistavasti. Dali oli aivan ihastuksissaan, kun ensimmäiset lumet satoi syksyllä maahan. Se oli jotain ihan uutta ja kylmää, mutta pehmeätä niin että siinä voi peuhata rauhassa. Siitä vasta ilo syntyikin kun Dalille heitettiin lumipallo. Pikkupoika hyppää lumipallon perässä melkein päälle minne vaan koska pallo pitää saada kiinni ja tuhota. Se on todella huijattavaa kun Dali po-

ka sukeltaa syvään hankeen ja ainoastaan häntä näkyy lumen seasta. Naama lumisena Dali nousee ylös lumesta ja odottaa uutta lumipalloa heitettäväksi. Onneksi mustan pään erottaa lumesta sillä syvästä lumesta on välillä vaikea erottaa Dalia.

Pakkasta ja villapaitaa

Pikkupakkanen ei Dalin menoa häitää mutta paukkupakkasilla tassut alkaa palella ja lenkillä joutuu tassuja aina välillä lämmittelemään. Dalilla on olemassa takki ja villapaita märkiä ja kylmiä kelejä varten mutta ne todella harvoin pojalla päällä. Dali näyttää aina niin häpeävän kun sillä on jokin vaate päällä. Lenkki mennään nolona aivan kun Dali toivoisi, ettei kukaan tulisi nyt vastaan. Takit siis roikkuvat naulakossa sillä eipä Dali paljon niitä kampaile ole sää kuin sää. Yleensä lenkin päätteeksi ei aina mallettaisi tulla sisälle vaan Dali vitkuttelee pihalla viimeiseen asti. Lenkin jälkeen on mukava ottaa torkut sohvalla.

Pojasta mieheksi

Koska pikku pojasta on kasvamassa mies, onhan Dalilla

jo ikää melkein 10 kuukautta, niin lenkeillä on hirveästi alkanut kiinnostaa tyttöjen tuoksu. Ensimmäistä kertaa kuulin Dalin ulvovan pari päivää sitten kun poika haikaili naapurin unkarinvisla tytön perään. Jopa naapurimme tuli käymään kun ajatteli että mikä Dalilla on hätänä kun ei koskaan aikaisemmin meiltä ole kuulunut mitään ääntä pikkuisesta. Onneksi tämä meni ohi päivässä (tai näin toivon mutta en usko). Samoin Dali on alkanut isotte- l e - m a a n p i e -

nille puudelleille.

Kaikki muut koirat ovat ihan kivoja mutta ei puudelit. Pojasta on siis kasvamassa mies, joten täytyy välillä koittaa kotonakin pomoilla mutta kyllä Dali tietää kuka talossa määrää ja se ei ole Dali.

Rohkea hurmuri

Dalilla on rohkea luonne, se menee tutustumaan kaikkien uuteen vaikka aluksi pelottaisikin, mutta pienen rohkaisun jälkeen uteliaisuus voittaa. Pulkkamäessä olleet isot mustat jättesäkit oli aluksi hirveän pelottavia, että ne kierrettiin kaukaa. mutta yhdessä käytiin niihin tutustumassa ja sitten säkkiä jo tuhottiinkin ja lopuksi se merkattiin. Dali on pieni hurmuri poika, joka on saanut isotkin miehet lässyttämään ja pajaillemaan.

Lumiset terveiset kaikille!

Terveisin Dali omistajineen

Paras kaverini vanhaenglanninbulldoggi

Doris ja Sisu

Meillä oli ensin yksi vanhaenglanninbulldoggi, Doris. Syksyllä 2003 menimme OldeRanchille katsomaan toista Suomeen syntynyttä pentuetta. Meidän ei ensin pitänyt ottaa toista koiraa, (vaikka salaisesti siitä unelmoinkin), mutta suurempaan asuntoon muutto ja hyvät kokemukset Doriksesta, sekä Sisun suunnaton söpöys saivat mielet heltymään ja joulukuksi 2003 meille sitten tuli pieni 5 kg:n painoinen vesseli. OldeRanchin kasvattaja sanoi, että on ihan isännän koira, pitää välillä nostaa pois ruokakupilta.

Kotiutumisen tapahtui kotitalaisen hyvin, paitsi Doris työnteli pentua pitkin lattiaa kuonollaan, kunnes Sisu ärähti. Doris katsoi sekunnin murto-osan hölmistyneenä, kävi olohuoneesta hakemassa lelua ja haastoi heti leikkiin. Siitä alkoi näiden koirien kaveruus.

Sisun sopeutuminen

Doris sopeutui meille noin viikossa, Sisu olikin sitten täysi vastakohta: vierihoitoa, läheisyyttä ja huonosti nukkutuja öitä riitti lähes kuukauden. Aina kun yritimme vaimon kanssaan mennä makuuhuoneeseen nukkumaan alkoi olohuoneesta kuulua sydäntä särkevä ulina, joka loppui vasta kun Sisun viereen mentiin nukkumaan. Kainaloon se ei halunnut eikä ihan viereenkään, riitti vain, että isäntä tai emäntä oli tarpeeksi lähellä. Luotettavuus on lisääntynyt aikaa myöten ja työ nuoren pennun kanssa on osoittautunut kannattavaksi. Sisusta on kasvanut reilusti yli 50 kiloinen aito sonnikoira, se on luonteeltaan ystävällinen, rauhallinen erittäin ihmisrakas vahva kuin suomenhevonen, sekä riittävän epäluuloinen olakseen peloton vahti.

Koirien luonteista

Kumpikaan koiristamme ei kavahda pauketta. Ilotulitus on mielenkiintoista ja raketin ampuja olisi kiva saada kiinni. Panssarimuseolla oli viime kesänä ajonäytös tykin telavetu-

Vasemmalla vanhaenglanninbulldoggi Doris ja oikealla vanhaenglanninbulldoggi Sisu. Doris antaa Sisulle kyytiä!

rilla, jonka pohjana oli t-55 panssarivaunu. Kova meteli ja savu saivat molemmat koiramme innostumaan asiasta ja ne olisivat mielellään menneet pysäyttämään vaunun. Nyt nämä on sitten panssarivaunutes-tattu.

Suojelua

Suojeluhalu ja kyky löytyy. Olin näyttämässä kaverille miten Doris käy suojahihaan ja kaataa miehen juoksuun tarkertumalla jalkoihin. Homma toimi ja olin laittamassa hihaa paikoilleen, joku nyki hihaa alapäin, 4 kk:n ikäinen Sisu siellä puri suojahihaa minkä ehti. Kokeilimme heti normaalin asetelman ja hämmästys oli suuri; Sisu ampui täysillä hihaan kiinni. IKÄÄ KOIRALLA 4 KK.

Olemme ottaneet suojahihaan harjoituksia noin kuukauden välein. Vanhaenglanninbulldoggin raju kiihtyvyys ja luja puru on elämys, joka haakee vertaistaan. Nämä eivät juuri jarruttele ennen kontaktia

ja leuoissa pysyy.

Tässä kerran ajattelin harjoitellessamme olla myötäämättä iskuja. Ei ehkä ollut loppuun saakka valmiiksi ajateltu teko. Seisoin jäykkänä ja otin hyökkäyksen täyden voiman vastaan. Yläselästä kuului kova rusahdus ja lensin takaperin nurmikolle, aika tälli. Painan yli 100 kg.

Hyvän suojelukoiran Sisusta tekee myös se, että se on niin ylen rauhallinen ja vankka koira, joka tarpeen tullen muuttuu raivoisaksi karhuksi. Se on myös erittäin nopea käänteissään, kokoisekseen varsin ketterä.

Päivärutineja

Olemme päivittäin lenkeillä revitelleet hihnan kanssa. Välillä yksi ja sitten molemmat yhdessä roikkuvat hihnassa ja murina on kovaa. Välillä ei jaksa enää vetää vastaan ja askel pysähtyy, kun 90 kg tulista oldea vetää vastaan. Koirat vetävät usein myös toisiaan vastaan. Voimat kehittyvät

kummallakin hyvin.

Luottamus

Luottamus minun ja Sisun välillä on aukoton. Tiedän Sisun vahtivan ympäristöä ja olevan aina lähellä. Minne menenkin, sinne Sisu seuraa perässä ja Doris 10 m edellä. Tätäkin kirjoittaessani molemmat koirat oleilevat jalkojen juuressa lattialla hoitaen toisiaan ja itseään.

Muita harrastuksia

Sisu on kasvanut vahvaksi jässikäksi hyvän ruoan, ulkoilun ja Doriksen kanssa painimisen ansiosta. Vetotyyliltään nämä kaverukset eroavat selvästi; Doris vetää tempomalla ja sitten vankassa etukenossa. Sisu lähtee salakavalasti kiihdyttämään ja jos pääsee oikein vauhtiin niin siinä menee isompikin mies perässä. Tyyliä on vaikea kuvata, mutta se on jotain laukkaamiseen verratta-

vaa. Suosikkeja ovat kissat ja etenkin naapurin Eino-kissa, joka jaksaa aina innostaa koirat vetokisaan.

Kesällä saimme extreme-kokemuksen soutuvenessä. Olin soutamassa, lapset keskipenkillä ja vaimo takana koirien kanssa. Vaaralliset välineet heilui epäilyttävästi veneen sivuilla ja kuinka olla-kaan Sisu sai siitä tarpeekseen ja päätti lopettaa mokoman ilveilyn. Sisu puraisi vaarin veneen airon lavan yhdellä puraisulla halki. Vanhat aivot saivat siten väistyä uusien tieltä.

Vieraat ihmiset

Perheen ulkopuolisiin ihmisiin Sisu suhtautuu erittäin sydämellisesti, kunhan käyttäytyy normaalisti. Eräänä joulukuun iltana olimme koirien kanssa lenkillä ja vastaan- me käveli mieshenkilö huppu silmillä ja kädet syvällä taskuissa ja selkä kumarassa. Yli 100 metrin päästä Sisu valpas- tui ja mitä lähemmäs outo kul- kija tuli sitä kuumempänä Sisu

kävi; se siis pystyy helposti erottamaan oudon käyttäyty- misen ja erottamaan mikä on epänormaalia.

Paras ystävämme

Sisulla kuluu nykyisin päi- vät mukavasti köllötellessä, ulkoillessa, syödessä ja vonga- tessa Dorikselta, mutta siinä ei onni suosi, vaan suupieliin tulee aina pari reikää kun Doris näyttää missä kaappi seisoo. Kaikessa työssä ne ovat mo- lemmat innolla mukana var- sinkin saunapuita tehdessä klapien varastelu klapi-kassista on suunnattoman hauskaa, kun siitä saa aikaan kunnan takaa- ajon.

Täytyy kyllä koko meidän 5-henkisen perheen puolesta sanoa, ettei meillä ole ollut yhtään tylsää koirien tultua perheeseemme. Olde on paras ystävämme.

Terveisin Timo R.

Kaunis neito Doris osaa myös poseerata kameralle... Hieman ujompi Sisu körmyttää taustalla.

Komea poika Sisu.

Vanhaenglanninbulldoggi Olde English Bulldogge

- alkuperä: Yhdysvallat
- ulkonäkö: keskikokoinen koira. Vahva- rakenteinen, osoittaa suurta voimaa. Rungon tulisi olla tukeva mutta silti atleettinen. Lyhytkarvainen.
- korkeus: uros yli 55 cm, narttu yli 50 cm
- paino: uros yli 35 kg, narttu yli 30 kg
- pää: suhteessa isokokoinen ja neliö- mäinen, kohtuullisen poimukas, isot leu- kalihakset, ylöspäin kaartuva alaleuka. Korvat ruusu- tai puolipystyt, sijainti korkealla ja leveällä.
- jalat: etujalat suorat tai lievästi kaar- tuvat, takajaloissa lihaksikkaat reidet
- runko: vanharakenteinen, tukeva
- väri: tiikeri, punainen, harmaa tai musta. Tiikeri laikkuja valkoisella poh- jalla. Kokovalkoinen. Vaaleanpunainen kirsu ja silmänympärys ovat sallittuja mutta eivät toivottuja. Karvapeite on lyhyt ja myötäinen. Häntä on suora tai päästä kippura.
- luonne: ystävällinen mutta peloton ja aina valmiina puolustamaan isäntäänsä ja omaisuutta. Rauhallinen, mutta tuima.
- rekisteröinti: Animal Research Foundation (ARF) tai Olde English Bulldogge Association (OEBA).

Koiran nivelrikko

Nivelrikko – joka viidennellä koiralla esiintyvä parantumaton sairaus

Nivelrikko (osteoartriitti, degeneratiivinen nivelsairaus, degenerative joint disease, DJD, artropatia) on merkittävin yksittäinen syy ontumiseen koiralla. On arvioitu, että nivelrikkoa esiintyy joka viidennellä koiralla. Nivelrikkoa esiintyy kaikenkokoisilla ja –ikäisillä koirilla, se on kuitenkin tavallisinta suurikokoisiin koirarotuihin kuuluvilla yksilöillä ja iäkkäämmillä koirilla, eli esimerkiksi amerikanbulldoggeilla ja kookkailla vanhaenglanninbulldoggeilla ja amerikanpitbullterriereillä.

Nivelrikko on tyypillisesti hitaasti etenevä sairaus, jonka ensioireina koiranomistaja näkee lemmikillään ajoittain esiintyvää ontumista, jäykkyyttä ylösnousemisessa tai vaikeuksia esimerkiksi sohvalle tai autoon hyppäämisessä. Voimakas ontuminen ja selvä kivuliaisuus ovat tyypillistä voimakkaasti oireilevalle nivelrikolle. Nivelrikkoa ei nykytietämyksen mukaan voida parantaa, mutta nivelrikkokivusta kärsivän koiran elämänlaatua voidaan nykyisin merkittävästi parantaa ja nivelrikkomuutosten etenemistä mahdollisesti hidastaa.

Nivelrikon riskitekijät

Nivelrikolle altistavia riskitekijöitä tunnetaan runsaasti. Nivelrikon esiintymistä selvästi yleisemmin tietyillä koiraroduilla voidaan pitää todisteena nivelrikkoon liittyvästä geneettisestä alttiudesta. Sairaudelle altistavia riskitekijöitä ovat myös nivelten anatomiset heikkoudet tai epänormaalisuudet. Siten esimerkiksi dysplastiseen lonkkaniveleen kehittyvä herkästi nivelrikko.

Ylipainon merkitys nivelrikon riskitekijänä on kiistaton. Kealy ym. (2000) vertasivat 48 labradorinnoutajan nivelrikkotilannetta ruokintakeessa, joka aloitettiin pentujen ollessa 8 viikon ikäisiä ja jota jatkettiin kunnes koirat

Nivelrikko on merkittävin yksittäinen syy ontumiseen koiralla. On arvioitu, että nivelrikkoa esiintyy joka viidennellä koiralla. Nivelrikkoa esiintyy kaikenkokoisilla ja –ikäisillä koirilla, tavallisimmin suurikokoisilla ja iäkkäämmillä koirilla, eli esimerkiksi amerikanbulldoggeilla ja kookkailla vanhaenglanninbulldoggeilla ja amerikanpitbullterriereillä. Kuvan koiralla ei ole nivelrikkoa.

olivat 8-vuotiaita. Koirat jaettiin kahteen ryhmään, joista toinen puolisko sai ravintoa vapaasti toisen ryhmän saadessa ruokaa neljänneksen vähemmän. Kahdeksan vuoden iässä koirille tehtiin röntgen-tutkimus, jossa kuvattiin niiden lonkka-, olka-, kyynär- ja polvinivelet. Vapaasti ruokaa saaneista noutajista 68 %:lla esiintyi röntgenologisia nivelrikkomuutoksia lonkissa ja 86 %:lla olkanivelissä. Kyynärnivelemuutoksia esiintyi 36 %:lla ja polvinivelemuutoksia vastaavasti 9 %:lla koirista. Kontrolloidun ruokinnan ryhmässä nivelrikkoa esiintyi selvästi vähemmän: 14 %:lla lonkkanivelemuutoksia, 57 %:lla olkanivelrikkoa, 19 %:lla kyynärnivelemuutoksia ja 0 %:lla polvinivelemuutoksia.

Ylipainon on ajateltu lisäävän nivelrikkoriskiä niveliin kohdistuvan painorasituksen kautta. Koska esimerkiksi ylipainoisilla ihmisillä esiintyy yleisesti nivelrikkoa myös varpaan ja sormien nivelissä, vii-

me aikoina on yritetty löytää selitystä ylipainon ja nivelrikon yhteyteen myös muualta kuin painorasituksesta. Aspden ym. (2001) pitivät todennäköisenä, että selittävä tekijä ylipainon ja nivelrikon yhteyteen löytyy solujen erilaistumisesta. Rasvasoluilla on nimittäin sama esiaste kuin osteoblasteilla, myoblasteilla, tenosyyteillä ja kondrosyyteillä. Rasvahapoilla tiedetään olevan vaikutusta näiden solujen erilaistumiseen eli siihen, mitä solutyyppejä esiasteesta kehittyi. Tämä tausta selittäisi ihmisellä seerumin korkeisiin kolesteroliarvoihin liittyvän lisääntyneen nivelrikkoriskin sekä statiinien (kolesterolin alentajat) anaboliset vaikutukset luussa. Nivelnesteeseen joutuneen rasvan tiedetään jo sinällään aiheuttavan nivelrikkoa.

Samalla tavoin kuin ihmispuolella urheilijat, koirapuolella esimerkiksi agilitykoirat ja muut urheilu- ja työkoirat kuuluvat nivelrikon riskiryhmiin. Lisäksi erilaiset niveleen

kohdistuvat rusto-, luu- tai ligamenttivauriot altistavat nivelrikolle, samoin kuin infektiiviset ja immunopatologiset niveltulehdukset (septinen niveltulehdus, borreliosisi jne.)

Nivelruston normaalirakenne

Nivelrusto koostuu kahdesta pääkomponentista: rustosoluista l. kondrosyyteistä sekä rustosolujen tuottamasta soluväliaineesta eli matriksista. Rustomatriks puolestaan koostuu kollageenista, elastiinista ja retikuliinista muodostuneista säierakenteista sekä vesimolekyylejä keräävistä proteoglykaaneista. Noin 70% rustomatriksista onkin rustolle ominaisen kimmoisuuden antavaa vettä. Rustomatriksia on verrattu kirjallisuudessa betoniin siten, että kollageenisäikeet muodostaisivat betoniväluen teräksiset tukirakenteet proteoglykaanien ja veden edustaessa itse betonia. Normaalissa nivelrustossa vallitsee

tasapaino rustomatriksin muodostumisen ja hajoamisen välillä. Matrixin hajoaminen tapahtuu rustosolujen erittämien matriksmetalloproteaasien (MMP) välityksellä.

Nivelrikon syntymekanismit

Nivelrikko alkaa tietävästi nivelten pintaa peittävän sileän ruston vauriosta. Tällöin nivelneesteeseen vapautuu kollageenia ja proteoglygaania, jotka stimuloivat tulehduksen välittäjäaineiden l. sytokiinin erittymistä nivelkalvolta. Sytokiinit lisäävät metalloproteiinaasituotantoa rustosoluissa, ja metalloproteaasit puolestaan pilkkovat rustomatriksia. Pilkkoutuvasta rustomatriksista vapautuvat hajoamistuotteet ärsyttävät edelleen nivelkalvoa, josta vapautuu lisää sytokiineja. Samalla tulehduskaskadi aktivoituu sytokiinin indusoiman COX-2 ja fosfolipaasi A₂-tuotannon kautta. Sytokiinit käynnistävät myös korjaavat toimenpiteet rustossa stimuloimalla proteoglykaanin ja kollageenin synteesiä. Nivelrikko alkaa muodostua, kun rustomatriksin hajoamisen ja synteesin tasapaino järkkyy hajoamisvoittoiseksi.

Alkuvaiheen rustovaurioon liittyy rustomatrikskatoa, rustosolukatoa sekä säilyneiden rustosolujen kasautumista. Rustomatriks katoaa pääosin ehjäksi jäävän kollageenisäikeistön ympäriltä, mikä johtaa nivelpinnan hapsuuntumiseen. Koska nivelrustossa ei ole hermotusta, ruston pintaosan vaurioon ei liity kipua.

Tilanteen edetessä matrikskato ja rustosolujen kasautuminen pahenee. Samalla yhä enemmän rustosoluja tuhoutuu. Nivelpintaan muodostuu syviä, rustonalaiseen luuhun saakka ulottuvia uurteita. Rustonalainen luu alkaa muotoutumaan uudelleen tiivistyen merkittävästi. Luuhun saattaa muodostua myös pieniä kystamaisia onteloita. Erityisesti ligamenttien ja jänteiden kiinnityskohtiin sekä luun ja ruston rajakohtiin alkaa muodostua nivelen liikkuvuutta heikentäviä luupiikkejä l. osteofyyttejä. Nivelrikkoon liittyy lisäksi nivelkapselin paksuuntumista sekä nivelkalvon liikakasvua. Pitkälle edenneessä nivelrikos-

Koska ylipaino on merkittävä nivelrikolle altistava tekijä, on tärkeää kiinnittää huomiota painonhallintaan koiran koko eliniän ajan. Mikäli nivelrikosta kärsivällä koiralla on ylipainoa, tulee koira laihduttaa ihannepainoonsa.

sa on siten monia kivun lähteitä. Tiivistyvä luu puristaa voimakkaasti hermotettua luuydintä ja on altis mikromurtumille. Luupiikit ärsyttävät hermoja ja aiheuttavat kipua luukalvolla. Myös nivelkalvon tulehdusmuutokset sekä nivelkapselin venyminen ja paksuuntuminen voivat aiheuttaa kipua.

Nivelrikon oireet

Kun nivelrikko on ehtinyt kliinisiä oireita aiheuttavan sairauden asteelle, nivelessä on yleensä tapahtunut jo palautumattomia, pitkälle edenneitä muutoksia. Tyypillisesti nivelrikko on oireiltaan asteittain paheneva sairaus, jonka oireet koiranomistaja kyllä huomaa mutta ajattelee herkästi niiden olevan koiran normaaleja vanhenemisen merkkejä. Satunnaisesti oireilevasta nivelrikosta kärsivä koira nousee ylös kankeasti aamulla ja levon jälkeen. Se voi ontua lievästi, ja sairaan raajan liikeradat saattavat olla muuttuneet. Koira voi reagoida kipeän nivelen taivutteluun, ja joissakin tapauksissa esiintyy nivelen turvotusta ja nivelneesten lisääntymistä.

Jatkuvasti oireilevassa nivelrikossa koiralla todetaan yleistä aktiivisuuden heikke-

nemistä. Liikkeissä esiintyy silmännähtäviä muutoksia, ja koira ontuu jatkuvasti tai ainakin usein. Vähentyvän käytön seurauksena kivuliaassa raajassa voi esiintyä lihasten surkastumista. Koira on tyypillisesti raihnainen fyysisestä rasituksesta seuraavana päivänä. Kipeän nivelen taivuttelu aiheuttaa kipua. Koiralla voi esiintyä myös käyttäytymismuutoksia.

Voimakkaasti oireilevassa nivelrikossa edellä kuvatut oireet esiintyvät vielä astetta vakavampina: kipeän raajan liikeradat ovat muuttuneita, ja koira ontuu selvästi. Koira voi tarvita apua autoon tai sohvalle kiipeämisessä. Jopa makuulta ylös nousemisen saattaa olla mahdotonta ilman auttamista. Koira on haluton liikkumaan, ja se kärsii jatkuvasti nivelrikokivuista. Sairaassa raajassa todetaan usein selvää lihasten surkastumista. Sairas nivel voi olla turvonnut.

Nivelrikkopotilaan hoito

Epäiltäessä nivelrikkoa koiralla kannattaa viedä ajoissa eläinlääkärin tutkittavaksi. Nivelrikon taustalta saattaa esimerkiksi löytyä polven ristisidevaurion seurauksena syntynyt epänormaali polvinivelen liikkuvuus, jolloin kirur-

gian avulla voidaan estää lisävaurioiden syntyminen.

Vaikka nivelrikko on parantumaton nivelsairaus, muutosten etenemistä voidaan hidastaa, ja koiran elämänlaatua voidaan parantaa monin tavoin. Hoidon onnistumisen kannalta on tärkeää, että hoitoja tukitoimenpiteet aloitetaan tarpeeksi ajoissa. Jo alkutilanteessa tulee kiinnittää huomio koiran ruokintaan ja painonhallintaan. Ylipainoisen koiran laihduttamisella ihannemittoihin voidaan parhaassa tapauksessa saavuttaa satunnaisesti oireilevalla nivelrikkopotilaalla täydellinen oireiden häviäminen.

Myös ruuan laatuun tulee kiinnittää huomiota. Nivelrikkopotilaille suositellaankin yleisesti omega-3 rasvahappolisää ruokinnassa. Nivelrikosta kärsivän koiran elämä voi joissakin tapauksissa helpottua, jos sen juoma- ja ruokakuppi sijoitetaan korokkeelle.

Nivelrikkopotilaan liikuntaan tulee kiinnittää erityistä huomiota. Olennaista on huolehtia että koiran arkirutiiniin sisältyy säännöllistä ja suhteellisen kevyttä liikuntaa. Vapaa oleskelu omalla pihalla ei riitä pitämään lihaskuntoa kunnossa. Toisaalta potilaan terveydentilan kannalta yliamupu harjoitus taas puolestaan kostautuu pahenevien nivelriko-oirein varsinkin harjoitusta seuraavan päivänä. Mahdollisimman usein toistuva lyhyillä lenkeillä käyminen on nivelrikkopotilalle parempi ulkoiluvaihtoehto kuin liikunnan keskittäminen esimerkiksi viikonlopun kohokohdiksi. Uiminen on havaittu terveelliseksi liikuntamuodoksi monien nivelongelmien tukihoidossa, ja se sopii hyvin myös nivelrikon vaivaamalle koiralle.

Samoin kuin ihmisillä, tulehduskipulääkkeet näyttävät merkittävästi roolia myös koiran nivelrikon hoito-ohjelmassa. Ajoissa aloitetulla kipulääkityksellä voidaan estää kivun eteneminen vaikeasti hallittavaksi krooniseksi kivuksi. Satunnaisesti oireilevasta nivelrikosta kärsivälle koiralle riittää usein muutaman päivän tai viikon kuureina oireiden esiinnyttyä annettu kipulääkitys. Jatkuvasti oireilevaan nivelrikkoon liittyy jo

Nivelrikkoisen koiran riittävään ja laadukkaaseen liikuntaan tulee kiinnittää erityisen paljon huomiota. Koiran arkirutiineihin täytyy sisältyä säännöllistä ja suhteellisen kevyttä liikuntaa. Mahdollisimman usein toistuva lyhyillä lenkeillä käyminen on nivelrikkopotilaille parempi ulkoiluvaihtoehto kuin satunnaiset jättilenkit. Kuvan koiralla ei ole nivelrikkoa.

jatkuva kivun tunne, joten monet tähän ryhmään kuuluvista koirista ovat jatkuvan kipulääkityksen piirissä. Vaikka kipulääkkeiden käyttö ei ole täysin riskitöntä, nykyiset COX-selektiiviset koiran tulehduskipulääkkeet ovat kuitenkin hyvin siedettyjä. Sivuvaikutusten pelko ei siten enää nykyään voi olla este koiran pitkäkestoisensa kivun hallinnalle. Suomessa koiralle rekisteröidyistä tulehduskipulääkkeistä karprofeenilla ja meloksikaamilla on riittävästi näyttöä pitkäaikaisesta, kuukausia ja vuosiakin kestävästä käytöstä nivelrikkopotilaan kivun hallinnassa. Ne ovat näin ollen ainoat pitkäaikaiseen käyttöön rekisteröidyt valmisteet.

Nivelnesteiden ominaisuuksia parantavien ja nivelrustoa suojaavien valmisteiden sekä suun kautta annettavien että injektiovalmisteiden hyödyistä on tutkimuksissa päädytty ristiriitaisiin tuloksiin. Nivelrikkoa ei näilläkään valmisteilla saada parantumaan, mutta vaikuttaisi siltä, että valmisteilla olisi nivelrikon kehittymistä hidastavaa vaikutusta. Monet koiranomistajat syöttävät koirilleen nykyään ravintolisävalmisteita pyrkimyksenään ennaltaehkäistä nivelrikkoa. Ennalta ehkäisevää käyttöä puolustaisi tieto nivelrikon alkuvaiheiden oireettomuudesta. Toisaalta ravintolisävalmisteiden mahdollisesta avusta nivelrikkoprosessin hidastajana ei ole tieteellistä näyttöä. Oireilevassa nivelrikossa rustoa suojaava

via ravintolisävalmisteita käytetään usein samanaikaisesti tulehduskipulääkkeiden kanssa. Tunnetuimmat ravintolisät tähän tarkoitukseen ovat rustomatriksin rakenneaineet kondroitiinisulfaatti, glukosamiini ja glukosaminoglykaani. Valmisteita on runsaasti tarjolla, mutta niiden laatu on kirjavaa. Koska suun kautta annosteltaviin rustonsuoja- valmisteisiin tiedetään liittyvän laatu- ja pakkausmerkintäongelmia, kannattaa pitäytyä valmisteissa, jotka valmistetaan lääkkeiden valmistuksessa vaadittavia laatuvaatimuksia noudattaen ja joiden taustalta löytyy myös luotettavaa tutkimustietoa.

Ihmisillä joudutaan vakavissa nivelrikkotapauksissa varsin usein turvautumaan kirurgiaan, jossa vaurioitunut nivel korvataan keinonivelellä. Koirapuolella lonkanivelen nivelrikossa on jo pitkään ollut yhtenä hoitovaihtona ollut reisiluun pään osteotomia. Nykyisin yhä useampi koiraa saa apua vakava-asteiseen ja voimakkaasti oireilevaan nivelrikkoonsa keinonivelkirurgiaa tekeviltä eläinlääkäreiltä.

Nivelrikko merkittävänä ikääntyvien ihmisten elämänlaadun alentajana ja yhteiskunnalle huomattavia kuluja aiheuttavana sairautena on luonnollisesti vilkkaan tutkimuksen kohteena. Lääketieteellisessä tutkimuksessa saatu tutkimustieto on usein suoraan sovellettavissa myös koirien hyödyksi. Kun sairauden syn-

tymekanismit opitaan tuntemaan tulevaisuudessa paremmin, pystytään kehittämään lääkkeitä, joilla nivelrikon syntymistä voidaan estää tai ainakin merkittävästi hidastaa. Jo nyt tunnetaan lääkeaineita, joilla nivelrikon syntymisen alkuvaiheen tapahtumiin voidaan vaikuttaa suotuisasti. Mielenkiintoisia käyttömahdollisuuksia voivat tarjota esimerkiksi synoviasolujen syto-kiinnituotantoa alentavat sekä rustomatriksia hajottavien metalloproteasien tuotantoa estävät lääkeaineet.

Oikea hoito parantaa koiran elämänlaatua

Painonhallinta, säännöllinen liikunta ja kivunlievitys muodostavat hoito-ohjelman, jota noudattamalla voit parantaa huomattavasti nivelrikko-koiran elämänlaatua. Jos havaitset koirallasi mahdollisia nivelrikon oireita, ota ensimmäiseksi yhteyttä eläinlääkäriin. Hoidon onnistumisen kannalta on tärkeää, että hoito- ja tukitoimenpiteet aloitetaan tarpeeksi ajoissa. Yhdessä eläinlääkärin kanssa varmistat parhaiten, että koirasi voi edelleenkin nauttia elämästä!

Kuinka nivelrikkoa hoidetaan?

Ruokinta ja painonhallinta

- Koska ylipaino on merkittävä nivelrikolle altistava tekijä,

on tärkeää kiinnittää huomiota painonhallintaan koiran koko eliniän ajan.

- Mikäli nivelrikosta kärsivällä koiralla on ylipainoa, se tulee laihduttaa ihannepainoonsa.

- Osa koirista hyötyy suun kautta annosteltavista ravintolisävalmisteista kuten Omega-3 rasvahapoista, vihersimpuk- kaurutteista, glukosamiinista ja kondroitiinisulfaateista.

Liikunta

- Nivelrikkopotilaan liikuntaan tulee kiinnittää erityistä huomiota.

- Tulee huolehtia, että koiran arkirutiineihin sisältyy säännöllistä ja suhteellisen kevyttä liikuntaa.

- Vapaa oleskelu omalla pihalla ei riitä pitämään lihas- kuntoa yllä.

- Mahdollisimman usein toistuva lyhyillä lenkeillä käyminen on nivelrikkopotilaille parempi ulkoiluvaihtoehto kuin liikunnan keskittäminen esimerkiksi viikonlopun kohokohtiin.

- Uiminen on terveellinen liikuntamuoto nivelongelmien tukihoidossa.

Lääkitys

- Samoin kuin ihmisillä, tulehduskipulääkkeet ovat merkittävässä roolissa myös koiran nivelrikon hoito-ohjelmassa.

- Ajoissa aloitetulla kipulääkityksellä voidaan estää kivun eteneminen vaikeasti hallittavaksi krooniseksi kivuksi.

- Kipulääkitys voidaan antaa makutabletteina, jolloin päivittäinenkin lääkkeen anto on vaivatonta. On helppoa antaa kuuri loppuun saakka eikä ongelmia synny, vaikka kysymyksessä on pitkäkin kuuri.

- Jatkuvasti oireileva nivelrikko aiheuttaa kroonista kipua, joten tähän ryhmään kuuluvat koirat vaativat päivittäistä lääkehoitoa.

- Nykyiset COX-selektiiviset koiran tulehduskipulääkkeet ovat hyvin siedettyjä, joten sivuvaikutusten pelko ei siten enää nykyään ole este koiran pitkäkestoisensa kivun hallinnalle.

Artikkelin on kirjoittanut Seppo Saari, ELL, erikoiseläinlääkäri

Vapaana ollut koira tuli kalliiksi

Oli sateinen lauantai aamupäivä. Vaimo oli töissä ja kävin lähikaupassa ostoksilla. Ajattelin ottaa koirat mukaan parkkipaikalle ja käydä pikapuoliin niiden kanssa pissalenkillä. Laskin koirat irti parkkipaikalla ja menin roskakatoksen vierestä portista ulos.

Olimme asuneet nykyisessä asunnossamme siihen mennessä vähän alle vuoden. Naapuritaloyhtiössä asuu rouva, jolla on pieni kääpiöpystykorva (3,5 kg), joka on aina ohi kulkiesamme räkyttänyt meille minkä ehtii. Se on räkyttänyt oven takaa ja lenkillä hihnassa – aamuin, päivin ja illoin. Lisäksi tämä koira on narttu ja sattui olemaan kiimassa.

Koirani Doris livahti portista ensin ulos, toinen koirani Sisu jäi merkkamaan jätteen kylkeen reviiiriä. Katsoin eteeni ja näin Doriksen jännittävän lihaksensa ja katsovan tuimasti eteenpäin. Sanoin sille ”paikka” ja tarrautin kaulapannasta kiinni. Doris ampaisi samantien eteenpäin ja hyökkäsi naapurin kääpiökoiran kimppuun. Huuto ei

sitä enää pysäyttänyt. Rouva tempaisi oman koiransa syliinsä ja Doris oli siinä kiinni. Juoksin paikalle ja erotin koirani ja otin paikalle tulleen Sisunkin kiinni. Kytkin koirat ja menin katsomaan pientä koiraa oliko sillä mitään hätää. Päällisin puolin se oli vahingoittumaton, hieman aristi jalkoja, katsoimme rouvan kans-

lääkärikulut ja hoidon, sekä matkat lääkäriin. Kaiken kaikkiaan olen korvannut yhteensä hieman yli 200 e. Sovimme lisäksi tekevämme eri lenkejä, ettei koirien reviiirit sattuisi risteämään. Olimme mielestäni sopineet asian, kunnes...

Poliisi otti minuun yhteyttä. Rouva oli tehnyt rikosilmoituksen asiasta. Hän oli soitta-

tenkin asiasta merkinnän rekisteriin järjestyslain rikkomisesta ”koiran vartioimatta jättäminen”.

Tämä tiedoksi ja opiksi siitä mitä voi tulla elämässä eteen. Vahinko olisi voitu välttää, mikäli olisin noudattanut järjestyslakia. Rikoin sitä kyllä, enkä kiistä asiaa. Doriskin toimi vaistojaensa varassa, enkä olisi niin uskonut käyvän. Olin liian naiivi ymmärtääkseni, että koirat puolustavat näin tulisesti reviiiriänsä. Olemme antaneet koiriemme tutustua kaikkiin vastaantuleviin koiriin, mikäli vastapuolelle se on käynyt. Sosiaalisuuden puutteesta emme voi puhua.

Kaikesta huolimatta vaikkakin olen yli 200 euroa köyhempi, olen tyytyväinen

ja ylpeä kahden veikeän vanhaenglanninbulldoggin omistaja ja ylpeä koiristani. Pitäkää ihmeessä koiranne kytettyinä taajama-alueella, ettei teille käy samoin.

Terveisin Timo R.

Vasemmalla vanhaenglanninbulldoggi Doris ja oikealla vanhaenglanninbulldoggi Sisu. Doris on hieman käynyt kukkaron päälle, mutta omistaja on erittäin tyytyväinen molempiin veijareihin.

sa yhdessä koiraa ja lähdin käyttämään omani lenkillä.

Puolen tunnin kuluttua rouva tuli ovellemme ja sanoi vievänsä koiransa eläinlääkäriin, kun koirasta tuli kuulemma verta. Koira kävi tikattavana ja laskua tuli 117 e. Tämän jälkeen kävin katsomassa potilasta ja sanoin maksavani

nut koiran toimittaneeseen kenneliin ja sieltä oli kehoitettu ilmoittamaan asiasta poliisille, koska Suomen Kennelliitto haluaa tällaisten koirien aiheuttamien puremien tulevan rekisteröidyiksi. Rouva oli minua kohtaan kuitenkin reilu, eikä esittänyt rangaistusvaatimusta, eikä sakkoja. Sain kui-

ukijan lähettämä koiraylitsi

An elderly lady phoned her telephone company to report that her telephone failed to ring when her friends called - and that on the few occasion it did ring, her pet dog always moaned right before the phone rang.

The telephone repairman proceeded to the scene, curious to see this

psychic dog or senile elderly lady.

He climbed a nearby telephone pole, hooked in his test set, and dialed the subscriber's house. The phone didn't ring right away, but then the dog moaned loudly and the telephone began to ring. Climbing down from the pole, the telephone repairman found:

1. The dog was tied to the telephone system's ground wire via a steel chain and collar.

2. The wire connection to the ground rod was loose.

3. The dog was receiving 90 volts of signaling current when the phone number was called.

4. After a couple of such jolts, the dog would

start moaning and then urinate on himself and the ground.

5. The wet ground would complete the circuit, thus causing the phone to ring.

Which demonstrates that some problems CAN be fixed by pissing and moaning.

Taakanvetovaljaita saatavilla

Nyt niitä jälleen saa – oikeita, superkestäviä, nimenomaan taakanvetoon tarkoitettuja taakanvetovaljaita! Valmistaja on ruotsalainen taakanvetoekspertti, joka itsekin omistaa pari SATHY koiraa, joiden kanssa harrastaa tietenkin taakanvetoa.

Laadukkaat valjaat mittatilaustyönä

Nämä taakanvetovaljaat on alusta loppuun asti käsin tehty. Materiaalit ovat todella kestäviä ja on tarkoitettu nimenomaan työkoirien käyttöön. Valjaissa käytetään laadukasta, mustaa nylonnauhaa ja pehmeitä pehmusteita. O-renkaat on hitsattu joten ne eivät rikoontu. Valjaisiin saatavan pehmusteen saa lähes minä värinä tahansa ja takana oleva puu tehdään saman väriseksi.

Nämä taakanvetovaljaat saa myös erikoisvarusteltuina, kuten koiran nimikointi valjaissa, kaksiväriset valjaat, kaksinker-

tainen nylonnauha, jne. Jos haluat jotain ekstraa koirasi valjaisiin, ilmoita tästä tilauksen yhteydessä ja saat tietää hinnan.

Mittausohjeet ja tilausohjeet

Ohessa näet valjaiden mittausohjeet. Mittaa koirasi tarkoin, sillä taakanvetovaljaiden hyvä istuvuus on tärkeää. Valitse sen jälkeen haluamasi taakanvetovaljaiden väri ja lähetä tilauksesi s-postitse osoitteeseen shop@sathy.fi. Vaihtoehtoisesti voit tilata taakanvetovaljaat suoraan SHOP SATHY Internetsivuilta osoitteesta www.sathy.fi/shop

Hinta

Taakanvetovaljaiden hinta on noin 100 e, riippuen koirasi koosta. Amerikankääpiöterrierille ja amerikankarvaton-

terrierille taakanvetovaljaat maksavat noin 50-60 e, amerikanpitbullterrierille taakanvetovaljaat maksavat noin 100 e, vanhaenglanninbulldoggille taakanvetovaljaat maksavat noin 100 - 120 e ja amerikanbulldoggille taakanvetovaljaat maksavat noin 110 - 130 e. Hinta sisältää postituskulut suoraan tilaajalle. Taakanvetovaljaat tullaan lähettämään joko Postin kautta tai Matkahuollon kautta, riippuen siitä kumpi on edullisempaa ja helpompaa. Taakanvetovaljaiden toimitusaika on 2-4 viikkoa, riippuen tilausruuhkasta ja Postista.

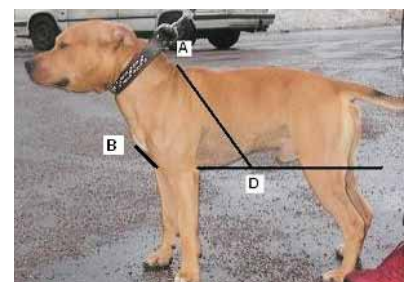
Mitta 1: Pisteestä A pisteeseen B: Mittaa niskasta rintaan.

Mitta 2: Pisteestä B pisteeseen C: Mittaa rinnasta takajalan takaosaan. HUOMAA että koirasi täytyy seisoa suorassa ja että mittanauha kulkee etujalkojen välistä.

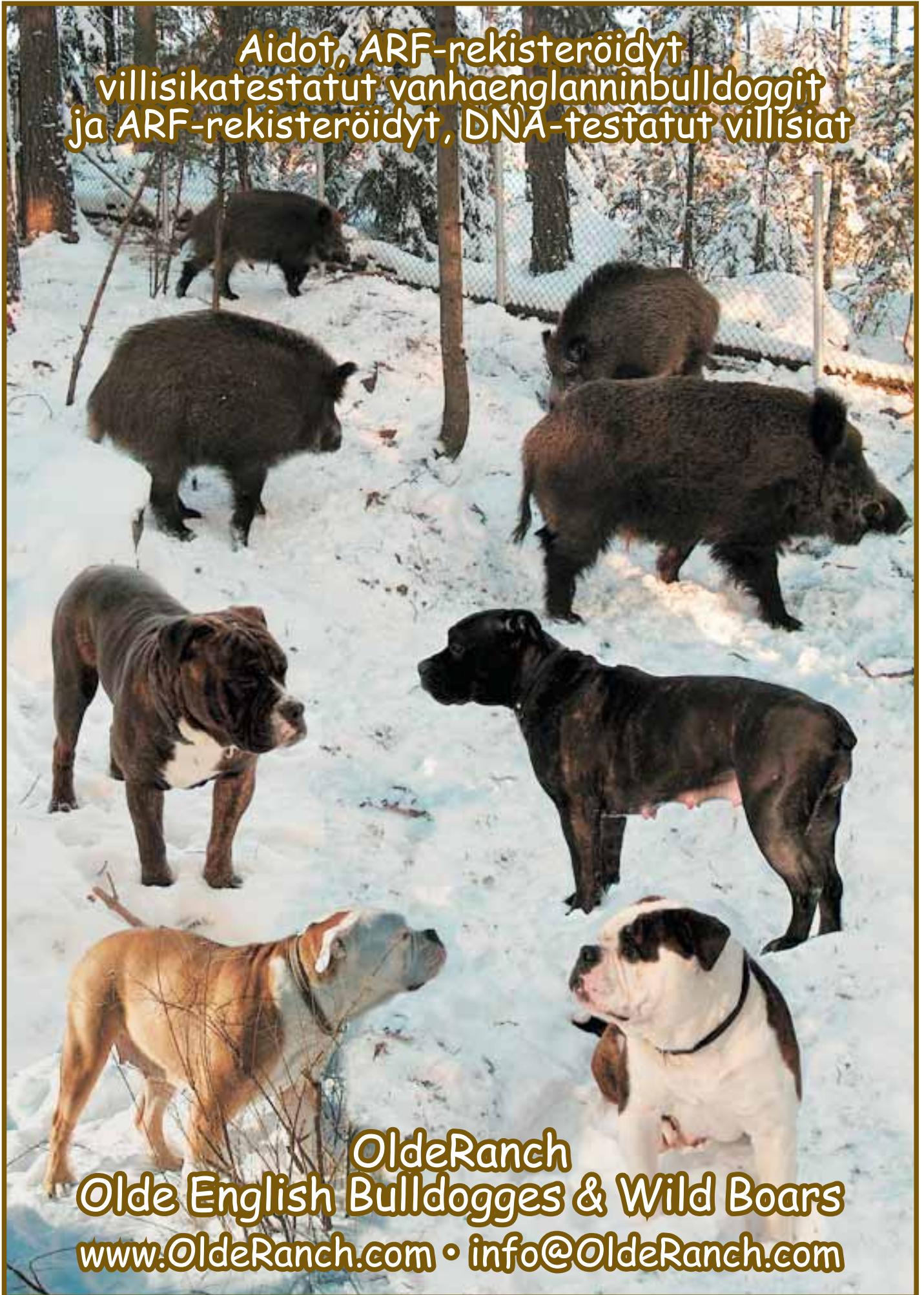
Mitta3: Pisteestä A pisteeseen D: Niskasta alas kylkiluihin.

Mitta 4: Pisteestä B pisteeseen D: Rinnasta viimeiseen kylkiluuhun.

**Aidot, ARF-rekisteröidyt
villisikatestatut vanhaenglanninbulldoggit
ja ARF-rekisteröidyt, DNA-testatut villisiat**

**OldeRanch
Olde English Bulldogges & Wild Boars
www.OldeRanch.com • info@OldeRanch.com**

Lähtettäjä:
SATHY
Suomen
amerikkalaisperäisten
työkoirarotujen
harrastajayhdistys ry.
Arolantie 48
03400 Vihti

2

Port Payé
Finlande
137563

post

Koiratuote

Maailman parhaat merkkituotteet työkoirille nyt Suomessa!

Laatutietoisen työkoiraomistajan valinnat: maailman kestävimät Hurricane-kaulapannat ja -taluttimet, Leatherworx-nahkavaljaat ja nahkapannat mittojen mukaan, CD-Pits-taakanvetovaljaat mittojen mukaan, Ottomaani-koirapedit ja -sängyt, Rexmanhäkit, Clipper-kuljetusboksit, CNI-erikoisravinteet, ruuat ym.

Hurricane maailman kestävimät nyloniset kaulapannat:

Leatherworx maailman tyylikkäämmät ja kestävimät nahkapannat:

Leatherworx maailman tyylikkäämmät ja kestävimät nahkavaljaat:

Koirien omat t-paidat painatuksella, yksinoikeudella Euroopassa:

Ottomaani koirien jenkkisängyt, pehmpatjat ja pehmpedit

**Kotisivuillemme lisätty kymmenittäin uusia upeita tuotteita!
Käy katsomassa ja osallistu samalla kilpailuun, voit voittaa koiratuotteita!**

www.koiratuote.com